

ные върху Британското правителство. Франклинъ станъ подозрителенъ на английското правителство и омразенъ на краля. Тѣ го бѣдяхъ че той подбужда колонитѣ на бунтъ и йоще че той споредъ предателски и коварно изпълняванъ единъ кроежъ докарваше колонията до споречкване съ митрополията. Тогазъ короната распространи изъ волонитѣ различни насилия и притѣснения, съ надѣжда че като намалява преимуществата имъ тя ги лишава отъ средства за непокорность. Въ туй време метрополията поиска да направи зависими сѣдѣтъ и управленъето на колонитѣ. Като тури новата наредба въ Массачусетъ, тя започенъ да плаща мѣсечина на предсѣдателя на върховния сѣдѣ, комуто до тогазъ са плащаше изъ колонитѣ. Събранъето протестува: и като нѣма кой да слуша тѣ го развалихъ. Но наредбитѣ на метрополията не са спрѣхъ на туй. Управителятъ на Массачусетъ, Гучинсонъ, писарьтъ Андрей Оливье и други нѣколко вѣроломни колонисти писахъ въ Англия за да искатъ тимбритѣ и да имъ са позволятъ насилственни мѣрки. Тѣзи писма паднѣхъ въ рѣцѣтъ на Франклина. Той ги предаде на своитѣ повѣренни и тѣ възбудихъ въ колонитѣ преголѣмо негодованъе. Палатата на представителитѣ направи жалба противъ съчинителя на този преписъ, който вдѣхваше мисли за съсипване на съгласието между колонията Массачусетъ и Великобритания. Преписьтъ прилагаше че Великобритания е виновна за дѣто доведе обрѣжена сила въ тѣзи колония и е отговорна на злочестинитѣ, станѣли отъ сбива-